

Isidre Ferrer

- Director de l'Institut de Neuropatologia i del Banc de Teixits de l'HUB
- Investigador de l'IDIBELL i professor de la UB

ISIDRE FERRER

- Llicenciat en Medicina per la Universitat de Barcelona el 1973
- Especialitat d'Anatomia Patològica, sistema MIR, el 1978
- Doctor en Medicina per la Universitat de Barcelona el 1978
- Coordinador de l'àrea d'Alzheimer i demències del CIBERNED (Centro de Investigación Biomédica en Red para el estudio de Enfermedades Neurodegenerativas)
- Catedràtic d'Anatomia Patològica a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona
- Ex-Vicerektor de política científica a la Universitat de Barcelona
- Ha publicat més de 500 articles en revistes indexades especialitzades i més de 50 capítols de llibres
- 4 patents
- Director de 28 tesis doctorals

PREMIS

- Premi Narcís Monturiol el 2003
- Premi del Col·legi de Metges per a la recerca el 2006
- Premi a la trajectòria com a investigador de l'Institut Català de la Salut el 2008

INSTITUT DE NEUROPTOLOGIA

L'Institut de Neuropatologia estudia malalties neurodegeneratives del sistema nerviós central, perifèric i també de múscul. Són malalties com l'Alzheimer, el Parkinson, les demències fronto-temporals, l'esclerosi lateral amiotròfica o les malalties musculars amb dipòsits anormals de proteïnes. L'Institut comprèn tres aspectes:

- Clínic assistencial, diagnòstic de lesions del sistema nerviós perifèric i central i de múscul.
- Plataforma de Bancs de Teixits, emmagatzemar, registrar i oferir mostres de teixit nerviós, central, perifèric, múscul, tumors i líquids. El Banc és per l'ús de l'Institut, però també per l'ús de tercers.
- Investigació pròpia: dos laboratoris a l'Hospital Universitari de Bellvitge, un al campus de Bellvitge de la Universitat de Barcelona i un últim laboratori a l'IDIBELL, ubicat a l'Hospital Duran i Reynals.

Línies de recerca

- Neurodegeneració i malalties neurodegeneratives
- Patologia cerebrovascular
- Neurooncologia
- Malalties neuromusculars

ISIDRE FERRER

Les malalties neurodegeneratives tenen una fase molt llarga silent des del punt de vista clínic. Per exemple, en el cas de la malaltia d'Alzheimer, entre un 85 i un 90% de la població la pateixen, tenen canvis lleus relacionats amb la malaltia, però només una proporció relativament baixa desenvolupa la demència d'Alzheimer. L'Institut de Neuropatologia centra els seus estudis en aquestes primeres fases de la malaltia, que encara no es manifesta clínicament, per tractar de buscar marcadors que permetin un diagnòstic de fases primerenques i facilitar estratègies terapèutiques.

L'ENTREVISTA

En quin punt es troba actualment la recerca de l'Institut de Neuropatologia?

Ara mateix ens estem centrant en trobar les alteracions primerenques de les malalties neurodegeneratives, que es manifesten en torn als 50 o 60 anys. Per exemple, parlem de la Neurona exhausta o Neurona cansada, ja que sempre s'ha dit que les malalties neurodegeneratives maten les neurones, però abans que arribi això les neurones passen molts anys en una fase de fatiga crònica. És en aquesta fase de la malaltia en la que centrem els nostres estudis, si aconseguim que la malaltia es desenvolupi més lentament, podríem fer que no s'arribés a manifestar mai en vida.

Un altre aspecte important de la nostra investigació és el descobriment de la implicació de les dietes, tòxics ambientals i oligoelements durant el desenvolupament de les persones en la facilitació de la neurodegeneració en la vida adulta.

Quina aplicació directa té la seva investigació per al malalt?

Nosaltres fem una investigació aplicada. Partim de definir quins són els problemes que hem de solucionar i així poder oferir alternatives terapèutiques al malalt. Hi ha avenços importants. Per exemple hem descobert que algunes de les alteracions són comunes a més d'una malaltia, i per tant quan trobem tractaments que serveixin per la prevenció d'alguna d'aquestes tindrem un ventall que servirà per moltes alhora. La recerca de noves dianes terapèutiques és un altre aspecte important en els nostres estudis.

Quin és el panorama dels científics a Espanya?

És un país difícil, és complicat aconseguir pressupostos, col·laborar o agrupar-se. El que hem d'entendre és que els progressos són per equips d'investigadors, encara que sigui necessari el lideratge de persones qualificades. La recerca és un treball altament competitiu i ha de ser de gran eficàcia. En els últims anys la ciència a Espanya ha millorat molt però encara queda molt per estar a l'alçada de països del nostre entorn. La inversió en investigació a Espanya és inferior a la que es fa en d'altres països, i amb la crisi econòmica

actual s'han reduït les inversions públiques en recerca bàsica. Revistes científiques de prestigi internacional han dit que per un país com Espanya és una postura suïcida retallar el pressupost en investigació.

Com pot ajudar un consorci com Biopol'H a la realització de la tasca científica?

El Biopol'H és un projecte que entusiasma molt, que té unes possibilitats enormes. És molt important que s'acosti la recerca a les empreses, i a més en un espai tan ben comunicat. El Biopol'H és una eina fonamental per la zona i per la recerca, és el tipus de projecte que necessita el país. És enriquidor per a la investigació de tots que hi hagi altres equips de recerca al voltant, a més dels Hospitals que permeten l'aplicació clínica.

“*ens estem centrant en trobar les alteracions primerenques de les malalties neurodegeneratives (...) si aconseguim que la malaltia es desenvolupi més lentament, podríem fer que no s'arribés a manifestar mai en vida*”

